

תת"ע 13232/01/20 - מדינת ישראל נגד יעקב מורסיאנו

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 13232-01-20 מדינת ישראל נ' יעקב מורסיאנו
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב מורסיאנו

הנאשמים

הכרעת דין

מצאתי הנאשם זכאי וזאת מחמת הספק.

הנאשם אשר בפניי מואשם כי ביום 5.6.18 בשעה 10:58 ברחוב קרן היסוד בין בית מס' 7 לבית מס' 9, עמד בכביש שלא בתוקף תפקיד רשמי, זאת בניגוד לתקנה 112 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.

פרשת התביעה

ע"ת 1 רס"ב יונתן רוזפלד

שוטר קהילתי, השוטר ערך את הדו"ח (ת/1). יודגש כי ע"פ ת/1 מקום העבירה הינו ברחוב קרן היסוד בין מס' 7 למס' 9 ברעננה.

לדברי השוטר, בעת רכיבה על גבי קטנוע ברח' קרן היסוד מצפון ולדרום, הבחין בנאשם כשהוא עומד במרכז הכביש ללא אפוד זוהר וללא אמצעים המסייעים לבעל תפקיד למלא את תפקידו בהכוונה.

העד ציין כי שאל את הנאשם למעשיו, הנאשם ביקש ממנו להזדהות והשוטר עשה כן לבקשתו.

השוטר העיד כי באירוע הייתה המון התלהמות. העד ניגש לבקש מהנאשם לעלות למדרכה ולפנות את הכביש, היות והנאשם ירד לכביש להכווין משאית שיצאה מאתר בנייה.

דברי הנאשם, כפי שנרשמו מפיו ע"י השוטר בדו"ח : "מי אתה בכלל אתה תזדהה אני יעשה מה שאני רוצה מי אתה בכלל".

בחקירתו הנגדית אישר השוטר שכאשר הבחין בנאשם על הכביש, בלם עם הקטנוע בחריקת בלמים כי לא ראה אותו בזמן אמת.

השוטר ציין כי הנאשם התפרץ לכביש ולכן נאלץ לבלום, לדבריו הנאשם יצא מבין הבניינים 7 ו-9 כשהוא מנופף ביד לעצור את התנועה ומסמן למשאית לנסוע.

השוטר שלל את גרסת הנאשם לפיה היה על מעבר החצייה מול היציאה מבניין מספר 5 בקרן היסוד, מאחר ובין בניין 9 ל-7 אין מעבר חצייה, מעבר החצייה נמצא בכיכר כ-50 מטר לאחר מכן.

בתגובה לשאלת הנאשם האם בדו"ח שכתב ציין שהעבירה נעשתה ליד בניין מספר 8, השיב השוטר כי בדו"ח שכתב לא ציין שהעבירה נעברה ליד בנין מס' 8 וכי איננו מכיר את הדו"ח המודפס שהוגש לביהמ"ש ונמסר לנאשם בו כתוב מקום העבירה קרן היסוד 8 רעננה בין 7-9.

עוד ציין השוטר כי לא נתן לנאשם את הדו"ח ביד כיוון שהנאשם עזב את המקום.

פרשת הגנה.

הנאשם

הנאשם מספר כי התגורר ברחוב קרן היסוד ברעננה בבית מס' 5. הנאשם מתאר כי ביציאה מהבניין יש מעבר חצייה. כמו כן טוען כי אין לו מה לעשות בבניין 7 או 9. מספר כי באותו יום ירד לחצות את הכביש במעבר החציה, הבחין בשוטר מרחוק והיה לו ברור שהשוטר רואה אותו. לפתע השוטר הסתכל לצד ימין של הכביש לאתר הבניה וכשהשוטר הבחין בו -נאלץ לעצור עצירת חירום בחריקה, בעוד הנאשם קפא על הכביש.

ממשיך הנאשם ומספר כי השוטר החל לצרוח. ואילו הוא - ענה לו שיש גיל שכנראה צריך לעשות בדיקת עיניים יותר מפעם אחת בשנה. התגובה של השוטר הייתה "אני אכניס לך כזה צינור שאתה תזכור אותי להרבה שנים". השוטר ביקש ממנו לעבור לתחילת המדרכה, שם ביקש תעודת זהות, והנאשם ביקש מהשוטר שיזדהה תחילה. הנאשם עומד בתוקף על טענתו לפיה השוטר לא ביקש לתת לו דו"ח במקום, ולא ביקש ממנו להמתין. לדבריו השוטר רק ציין שהוא הולך להכניס לו דו"ח שהוא יזכור אותו כל החיים ואז הנאשם עזב את המקום כעוס ברשות של השוטר.

לאחר מס' חודשים קיבל הודעה על עיקול וכשביקש לברר על מה, הוסבר לו שיש דו"ח שלא שולם במועד בגין האירוע הזה.

בחקירתו הנגדית ציין הנאשם כי הבחין באופנוע עוד בהיותו על שפת המדרכה לפני שירד לכביש.

בתגובה לטענה כי למרות עדות שגר ברחוב קרן היסוד 5 ברעננה, בעת האירוע התגורר ברחוב הבנים מס' 75 בעיר הוד השרון, השיב הנאשם כי עזב את הבית ברעננה 5 ימים קודם לכן, באותו תאריך בא לבניין ברעננה לקחת דואר.

עוד ציין כי לא קיבל את הדו"ח לידו היות והשוטר אמר לו שהוא רשאי ללכת. לטענתו לא היה עוזב את המקום ללא

רשות של שוטר.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם. לדבריה עדותו של השוטר הייתה אמינה, מנגד עדותו של הנאשם מוטלת בספק נוכח שינוי גרסתו באולם בית המשפט לגבי כתובת מגוריו. כמו כן, מוסיפה התובעת ומפנה לכך שעולה מן הדברים כי השוטר רשם את הדו"ח בו במקום ובזמן ביצוע העבירה, על כן, אין ממש בטענת הנאשם כי משטרת ישראל אחראית לאי קבלת הדוח המקורי בעת הראויה.

טענת ההגנה:

הנאשם ביקש שביהמ"ש יזכהו מאשמה מאחר ולאורך כל ההליך עמד על גרסתו שחצה את הכביש, ואילו השוטר הודה שנאלץ לעצור בחריקת בלמים, מוסיף ומדגיש כי התגורר בבנין מס' 5 ולא היה לו מה לעשות בקרן היסוד 7 ו-9.

דין

הדו"ח המקורי המהווה כתב אישום, אשר נרשם בכתב ידו של עת התביעה, מייחס לנאשם עבירה בניגוד לסעיף 112 לתקנות התעבורה ופרטי העבירה מיוחסים הם: "עמדת בכביש שלא בתוקף תפקיד רשמי בניגוד לתקנה 112".

בעדות השוטר בביהמ"ש ובהסתמך על הדו"ח אשר נרשם בזמן אמת וסומן ת/1, נטען, כי הנאשם עמד במרכז הכביש כשהוא מכוון משאית מבלי שהיה בתפקיד רשמי ומבלי שהיה עם אמצעי זיהוי, אפודה זוהרת וכו'.

דע עקא - בעדותו בביהמ"ש בחקירה נגדית הרחיב השוטר ואמר כי הנאשם עסק בהכוונת משאית אשר יצאה מאתר בנייה, אולם אישר כי בלם את האופנוע עליו נהג בבלימת חירום תוך כדי חריקה. לדבריו עצירת חירום זו הייתה בעטיו של הנאשם ובלשונו: "אתה התפרצת לכביש ולכן נאלצתי לבלום".

אמירה זו מטילה ספק בדבר נסיבות האירוע, באשר בת/1 מואשם הנאשם בעמידה בכביש תוך הכוונת תנועה מבלי כל קשר להתפרצות. לכאורה, השוטר מגיע למקום האירוע ומוצא בנתיב התקדמותו הפרעה בדמות הנאשם הנמצא בעיצומה של הכוונת משאית.

חזקה על שוטר בעל ותק כוותקו של העד כי לו היה מדובר בהתפרצות לכביש, היה מייחס לנאשם אשמה זו במפורש לנוכח הוראות תקנה 111 לתקנות התעבורה הקובעת:

"לאירדהו לרגל למדרכה או ממקום מבטחים אחר שבדרך באופן פתאומי או מבלישנקטבזירות מספקת,

בשעה שרכב מתקרב אליו, ממרחק שאין סיפק בידינו והגה רכב לעצור את הרכב כדי למנוע תאונה."

מכאן ואילך, לא מצאתי כל הכרח לקבוע ממצאים עובדתיים בשאר הנקודות שבמחלוקת ובכללן מיקום מדויק של

הנאשם על גבי הכביש, מיקום ביחס לבתים ומספריהם, מיקום מעבר החצייה וקישורו לאירוע וכו'.

עד כאן נימוקי הזיכוי, מכאן ואילך לא אוכל להימנע מלהעיר כי הנאשם תרם תרומה משמעותית להסלמת הוויכוח הן בצורה מילולית והן ע"י נסיבות עזיבת המקום.

למסקנה זו הגעתי מתוך הקשבה לא רק לתוכן דבריו בעת הדיון בפניי, אלא גם ע"י תשומת לב לטון דיבורו ושפת גופו.

יודגש כי למרות חקירה נגדית ארוכה וממצה, לא טרח לחקור ואף לא התכחש לתוכן תגובותיו כפי ציטוטה בדו"ח - קרי:

"מי אתה בכלל, אתה תזדהה, אני יעשה מה שאני רוצה מי אתה בכלל".

אין המדובר בהתנהלות ראויה!

ומקל וחומר שעה שעד התביעה רוכב על גבי קטנוע משטרתי ואין בליבי כל ספק כי הנאשם ידע היטב שבפניו שוטר.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, במעמד הצדדים